

- Központi mondanivaló: „válasszátok ki, hogy kinek szolgáltok; én azonban és az én házam az Úrnak szolgálunk”.
 - o Nincs olyan, hogy nem szolgálunk senkinek. Nincs „szabad akaratunk”. A bárány pásztor nélkül elvész. „Soha nem szolgáltunk senkinek – aki bűnt cselekszik, a bűn szolgálja – ha a Fiú megszabadít titeket, valóban szabadok lesztek.” „Megszabadultatok a bűntől, az igazság szolgálivá lettetek.”
 - o Lehet-e az Úr szolgálatát választani? A (rab)szolga nem választhatja meg a gazdáját. Csak ha valaki meg akarja vásárolni, és megkérdezi tőle, hogy akarja-e ezt. Ez sem természetes. – Az Úr adja elénk a választást. Megvásárolt minket.
 - o 13. v.-ig elmondja, hogyan szabadította meg, mennyi mindent adott neki. Krisztusról magáról még nincs szó, csak előképekről (Mózes mint szabadító). – Ma úgy hív el valakit, hogy Jézus Krisztusra mutat. Emellett arról is beszélünk, hogy mi mindent kaptunk Istentől, amiért hálások lehetünk, de „a legnagyobb ajándék” maga Krisztus.
 - o Ezután következik az elhívás, ill. a választás felkínálása. Ez akkor Izráel közösségének szólt. Ma szól az egyénnek, akit Isten éppen megtérésre hív. Szól a hívőnek, akinek meg kell újulnia, mert folyamatosan szemben áll a világgal, az kísérti, pl. hogy rendezze be az életét itt a világban, harcolja ki az igazságát, a „szabadságát”, alkalmazkodjon az „átlag vallásos” keresztyénséghez, legyen keresztyén csak a templomon belül. – Szólhat-e közösségnek, népnek? Akkor, ha mint közösségnek közös hite, közös Isten-tapasztalata van. (Himnusz kontra mai individualizálódott társadalom. A „közös gyökeret” nem lehet mesterségesen megteremteni.) – Szólhat gyülekezetnek, hívő közösségnek, amelyek közös imádságokban, küzdelmekben, szolgálatokban együtt tapasztalhatták meg Isten erejét, kegyelmét.
- A nép fogadalmat tesz, hogy az Urat szolgálja. Van fogadalom, amit meg lehet tartani, de ez önmagában üres. Pl. „mindennap olvasni fogom a Bibliát”, de azt, hogy ennek tartalma is legyen, épüljek belőle, Isten adja – ha figyelek rá, nyitott vagyok, engedelmes vagyok.
- Akadályok és feltételek.
 - o 19. v.: „Nem tudjátok ti szolgálni az Urat... nem nézi el a bűneiteket.” Ha (egyáltalán) nem tudok szolgálni, elmondja, mi a bűnöm. Meg tudom-e bánni, el tudom-e hagyni? – Ha nem megy egy szolgálat, az még nem annak a jele, hogy Isten máshová akar küldeni. Ha az én bűnöm miatt nem megy, azt először le kell tenni. Aztán ha adott szolgálatot ott kell hagyni, abban bizonyosságot, békességet ad.
 - o „Ha idegen isteneknek szolgáltok” (20. v.). „Senki sem szolgálhat két úrnak.” – Lehet mást választani, de Istennek van hatalma (ereje és joga) ezt számon kérni.
 - o „Hányjátok el az idegen isteneket”, és ne féljete, hogy mi lesz veletek azok nélkül. Ehhez hit kell, más emberek rábeszélésére nem az igazi. (Ld. a misszionárius, aki a bennszülöttektől elkérte a bálványszobrokat, hogy elégesse.) – Félnék-e, hogy mi lesz velünk, ha ezt vagy azt elveszítjük? „Ne aggódalmaskodjatok... keressétek először Isten országát és az Ő igazságát (dikaiosüné), és ezek is mind ráadásul megadatnak nektek.”